

Sygn. akt VU 507/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **G. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..**

o wysokość emerytury

na skutek odwołania G. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 5 marca 2013r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 507/13

UZASADNIENIE

G. K. uprawniona do wcześniejszej emerytury od (...) wystąpiła w dniu 1 lutego 2013 roku z wnioskiem o prawo do emerytury w związku z ukończeniem wieku emerytalnego.

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.M.. przyznał G. K. emeryturę od (...). Zdaniem organu rentowego emerytura, obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej, jest mniej korzystna niż dotychczas wypłacane świadczenia, tym samym wypłacana jest emerytura wcześniejsza w kwocie 1.472,85 złote, zaś emerytura przyznana zaskarżoną decyzją została zawieszona.

W odwołaniu od powyższej decyzji złożonym w dniu 10 kwietnia 2013 roku G. K. kwestionując jej zasadność, wniosła o wyjaśnienie powodów obniżenia podstawy obliczenia emerytury – 413.635,11 złotych o kwoty wypłaconego świadczenia tj.

o 77.903,88 złote. Ponadto wnioskodawczyni zakwestionowała ustalony obecnie wskaźnik w wysokości 104% bowiem świadczenie wyliczone ze wskaźnikiem 93,90% było wyższe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 8 lutego 2005 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w T. ustalił kapitał początkowy wnioskodawczyni G. K. na dzień 1 stycznia 1999 r. W podstawie wymiaru kapitału początkowego uwzględniono przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest z lat 1981-1990. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 94,75%. ZUS przyjął za udowodnione okresy składkowe w ilości 24 lata 7 miesięcy i 26 dni (tj. 295 miesięcy) oraz nieskładkowe w ilości 1 rok, 9 miesięcy i 17 dni (tj. 21 miesięcy). W oparciu o powyższe kapitał początkowy obliczono na kwotę 137.250,30 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 8.02.2005 r. k. 14-15 w aktach ZUS plik I)

G. K., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 17 grudnia 2007 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury .

(dowód: wniosek k. 27-29 w aktach ZUS plik II)

Decyzją z dnia 19 grudnia 2007 roku Zakład Ubezpieczeń społecznych Oddział w T.M.. przyznał wnioskodawczyni prawo do wcześniejszej emerytury poczynając od dnia (...). Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1987 roku do grudnia 1996 roku. Obliczony z tych lat **wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) wyniósł 81,64%**, a wysokość emerytury wyniosła 1128,05 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 19.12.2007 r. k. 37 w aktach ZUS plik II) , odpowiedź na odwołanie k. 30-31 w aktach ZUS)

Decyzją z dnia 10 marca 2008 roku organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni emerytury, w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustalonego na dzień 29 luty 2008 roku tj. 1128,05 złotych przez wskaźnik waloryzacji 104,20%. Po pomnożeniu wysokość świadczenia wynosiła 1175,43 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 10.03.2008 r. k. 39 w aktach ZUS plik II)

W dniu 30 stycznia 2009 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie należnego jej świadczenia z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia – podstawy wymiaru, od której ostatnio obliczono świadczenie. Organ rentowy rozpoznając ten wniosek odmówił przeliczenia podstawy wymiaru z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okres pozostawania w stosunku pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 81,64% i został ustalony z wynagrodzenia, które stanowiło podstawę wymiaru składek z kolejnych 10 lat kalendarzowych tj. z okresu od 1 stycznia 1987 roku do 31 grudnia 1996 roku. **Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z okresu 1 stycznia 1973 roku do 31 grudnia 1996 roku** (tj. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okres pozostawania w stosunku pracy) **wynosi 77,41%**, a zatem **wskaźnik ten jest niższy od wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 81,64% w oparciu, o który wypłacana jest emerytura.**

(dowód: wniosek k. 40 w aktach ZUS plik II, decyzja z dnia 27.02.2009 r. k. 44 w aktach ZUS plik II)

Decyzją z dnia 10 marca 2009 roku organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni emerytury, w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28 luty 2009 roku tj. 1175,43 złotych przez wskaźnik waloryzacji 106,10%. Po pomnożeniu wysokość świadczenia wynosiła 1247,13 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 10.03.2009 r. k. 45 w aktach ZUS plik II)

Decyzją z dnia 9 marca 2010 roku organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni emerytury, w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28 luty 2010 roku tj. 1247,13 złotych przez wskaźnik waloryzacji 104,62%. Po pomnożeniu wysokość świadczenia wynosiła 1304,75 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 9.03.2010 r. k. 46 w aktach ZUS plik II)

Decyzją z dnia 8 marca 2011 roku organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni emerytury, w ten sposób, że pomnożył kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28 luty 2011 roku tj. 1304,75 złotych przez wskaźnik waloryzacji 103,10%. Po pomnożeniu wysokość świadczenia wynosiła 1345,20 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 8.03.2011 r. k. 47 w aktach ZUS plik II)

W marcu 2012 roku organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni emerytury, w ten sposób, że do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 29 lutego 2012 roku, tj. 1345,20 złotych dodano kwotę waloryzacji, tj. 71 złotych. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2012 roku wyniosła **1.416,20 złotych**.

(dowód: analiza akt rentowych i odpowiedź na odwołanie)

W marcu 2013 roku organ rentowy dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni emerytury, w ten sposób, że kwotę świadczenia przysługującego na dzień 28 lutego 2013 roku, tj. 1416,20 złotych pomnożył przez wskaźnik waloryzacji tj. 104,00%. Po pomnożeniu wysokość świadczenia od 1 marca 2013 roku wyniosła **1.472,85 złotych**.

(dowód: analiza akt rentowych i odpowiedź na odwołanie)

W dniu 1 lutego 2013 roku wnioskodawczyni wystąpiła z wnioskiem o przyznanie emerytury w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego tj. 60 lat.

(dowód: wniosek k. 1 w aktach ZUZ plik III)

Wnioskodawczyni w okresie od (...)do stycznia 2013 roku pobrała świadczenia emerytalne w łącznej kwocie 77.903,88 złote. Na kwotę tą składają się pobrane przez G. K.następujące kwoty:

1. w 2008 roku – **13.209,86 złotych:**

- 23.01.2008 r. – 31.01.2008r. – 327,51 złotych,
- 1.02.2008r. – 29.02.2008r. – 1.128,05 złotych,
- 1.03.2008r. – 31.12.2008r. – 11.754,30 złotych (1.175,43 zł x 10),

2. w 2009 roku – **14.822,16 złote:**

- 1.01.2009 r. – 28.02.2009r. – 2.350,86 złotych (1.175,43 zł x 2),
- 1.03.2009r. – 31.12.2009r. – 12.471,30 złotych (1.247,13 zł x 10),

3. w 2010 roku – **15.541,76 złotych:**

- 1.01.2010 r. – 28.02.2010r. – 2.494,26 złotych (1.247,13 zł x 2),
- 1.03.2010r. – 31.12.2010r. – 13.047,50 złotych (1.304,75 zł x 10),

4. w 2011 roku – **16.061,50 złotych:**

- 1.01.2011 r. – 28.02.2011r. – 2.609,50 złotych (1.304,75 zł x 2),
- 1.03.2011r. – 31.12.2011r. – 13.047,50 złotych (1.345,20 zł x 10),

5. w 2012 roku – **16.852,40 złotych:**

- 1.01.2012 r. – 29.02.2012r. – 2.690,40 złotych (1.345,20 zł x 2),
- 1.03.2012r. – 31.12.2012r. – 14.162,00 złotych (1.416,20 zł x 10),

6. w 2013 roku – **1.416,20 złotych** (01.2013 r.)

Wskazane kwoty to kwoty przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

(dowód: obliczenie k. 11 w aktach ZUS plik III, odpowiedź na odwołanie k. 4-6)

Decyzją z dnia 28 lutego 2013 roku organ rentowy dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego. Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.156,79 złotych ustaloną w decyzji z dnia

8 lutego 2005 roku o ustaleniu kapitału początkowego, okres składkowy w wymiarze 24 lata, 7 miesięcy i 26 dni (295 miesięcy) i okres nieskładkowy w wymiarze 1 rok, 9 miesięcy

i 17 dni (tj. 21 miesięcy), współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 93,90% oraz średnie dalsze życie – 209 miesięcy. W oparciu o powyższe kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku obliczono na kwotę 137.747,72 złotych.

(dowód: decyzja z dnia 28.02.2013 r. k. 21 w aktach ZUS plik I)

W uwzględnieniu wniosku z dnia 1 lutego 2013 roku do obliczenia wysokości emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. uwzględnił kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 413.635,11 złotych oraz sumę kwot pobranych emerytur za okres od 2008r.-2013r. w wysokości 77.903,88 złote. Następnie podstawę obliczenia emerytury ustaloną w kwocie 413.635,11 złotych pomniejszył o kwoty wypłaconego świadczenia tj. o 77.903,88 złote i tak uzyskany wynik podzielił przez średnie dalsze życia tj. 254,10 miesiące.

Tak wyliczona kwota emerytury wynosiła **1.321,26 złotych** : $((413.635,11 - 77.903,88) : 254,10)$.

Wysokość emerytury od 1 marca 2013 r. tj. po waloryzacji wynosiła kwotę **1374,11 złote** (1321,26 złotych x 104,00%).

(dowód : decyzja z dnia 5.03.2013 r. k. 12 w aktach ZUS plik III)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

W myśl art. 25 ust. 1 ww. ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Ustęp 1b art. 25 ww. ustawy wskazuje natomiast, że jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, **46**, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie

z ust. 1, ***poniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.***

W myśl natomiast art. 26 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni uprawniona do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 46 ustawy, złożyła wniosek o przyznanie jej emerytury w związku z ukończeniem wieku emerytalnego. Organ rentowy w uwzględnieniu tego wniosku przyznał G. K. emeryturę od (...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Przyznana emerytura została obliczona w oparciu o treść art. 25 i 26 ww. ustawy. Organ rentowy podstawę obliczenia emerytury tj. kwotę 413.635,11 złotych pomniejszył o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie społeczne. Następnie tak uzyskaną kwotę podzielił przez średnie dalsze życie tj. 254,10 miesiące i dokonał jej waloryzacji według współczynnika waloryzacji 104,00%. Obliczona w ten sposób emerytura wyniosła 1374,11 złote. Zakwestionowanie przez wnioskodawczynię pomniejszenia kwoty waloryzowanego kapitału początkowego o sumę kwot pobranych emerytur, nie może podważyć decyzji organu rentowego. Obowiązek pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury został nałożony na organ rentowy przez ustawodawcę i wynika z treści art. 25 ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku. W przepisie tym wprost jest wskazane, że jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, ***poniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.*** Tym samym skoro wnioskodawczyni uprawniona była od (...) na podstawie art. 46 ustawy do wcześniejszej emerytury i w okresie od (...) do stycznia 2013 roku pobrała łącznie kwotę 77.903,88 złote świadczenia to prawidłowo organ rentowy pomniejszył podstawę obliczenia emerytury w kwocie 413.635,11 złotych o kwoty wypłaconego świadczenia tj. o 77.903,88 złotych.

Mając na względzie powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego ZUS prawidłowo określił wysokość emerytury, wskazując, że stanowi ona kwotę (po waloryzacji od 1 marca 2013 roku) 1.374,11 złotych. Z uwagi na to, iż emerytura obliczona zaskarżoną decyzją (1374,11 złote) jest mniej korzystna niż emerytura wcześniejsza (1.474,11 złote), ZUS słusznie wypłaca emeryturę wcześniejszą a wypłatę emerytury przyznanej zaskarżoną decyzją zawiesił.

W ocenie Sądu Okręgowego nie można również uwzględnić odwołania wnioskodawczyni w zakresie w jakim kwestionuje ona „współczynnik wartości”, wskazując, że w poprzedniej decyzji wynosił 93,90% i świadczenie było wyższe, a w tej chwili współczynnik od 1 marca 2013 roku wynosi 104%.

Przede wszystkim wskazać należy, iż współczynnik 93,90%, o jakim mowa w odwołaniu, nie jest wskaźnikiem waloryzacji. Jest to współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku, niezbędny do obliczenia kapitału początkowego, ustalony zgodnie z art. 174 ust. 8 ustawy o emeryturach i rentach w decyzji dnia 28 lutego 2013 roku o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

Natomiast wskazany wskaźnik 104% jest wskaźnikiem waloryzacji ustalonym w Komunikacie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 lutego 2013 roku w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2013 roku (M.P. z 2013 r., poz. 78). W związku z powyższym organ rentowy prawidłowo dokonał waloryzacji emerytury wnioskodawczyni przez pomnożenie kwoty emerytury ustalonej na dzień 28 lutego 2013 roku tj. kwoty 1.321,26 złotych przez wskaźnik waloryzacji – 104%. Emerytura po waloryzacji wynosi od 1 marca 2013 roku – 1374,11 złotych.

Skoro dotychczas pobierane przez G. K. świadczenie jest wyższe od nowo wyliczonego, bowiem od dnia 1 marca 2013 roku stanowi kwotę 1472,85 złote (1416,20 złotych x 104%) , prawidłowo organ rentowy wypłaca świadczenie wyższe.

Na marginesie wskazać należy, iż podważeniu prawidłowości wyliczeń organu rentowego nie może służyć odwołanie wnioskodawczyni, nie przedstawiła żadnych merytorycznych zarzutów poddających w wątpliwość zasadność zaskarżonej decyzji.

W tym stanie sprawy Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie G. K. jako bezzasadne.